

Μηλιώτισσα

ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΜΗΛΙΩΤΩΝ ΗΛΕΙΑΣ

ΧΡΟΝΟΣ 1ος — ΑΡ. ΦΥΛ. 3 — ΟΚΤΩΒΡΗΣ - ΝΟΕΜΒΡΗΣ 1987 — Σωκράτους 73, 104 32 ΑΘΗΝΑ ΤΗΛ. 5226.184

ΑΠΑΝΤΗΣΗ

Όπον Εεκινήσαμε την έκδοση αυτής της εφημερίδας, είχαμε ξεκαθαρίσει εξ αρχής ποιό θα ήταν το στίγμα που θα την ακολουθεί, με λίγα λόγια η παυτότητά της.

Για τούτο κι όλας από τα πρώτα δύο φύλλα φαίνεται καθαρά τι χαρακτηρίζει την εφημερίδα μας, που την κάνει να ξεχωρίζει σημαντικά από άλλες εκδόσεις και βέβαια γραφίζει την προοπτική της.

Αν θέλομε να δούμε παραστατικά αυτή την εφημερίδα, θα λέγαμε ότι είναι η προέκταση της αγοράς του χωριού μας, μ' όλες τις μορφές επικοινωνίας που την χαρακτηρίζουν. Μια αγορά ανοιχτή, με επί πλέον έντονη καταγραφική ιδιότητα. Για μάς είναι σημαντικό απλοί άνθρωποι να εκφράζονται αυθόρυμπτα για τη Ζωή, τις χαρές, τα πάθητα και παθήματά της. Κι ας μη ξέρουν γραμματική, ορθογραφία και συντακτικό. Κατέχουμε κάτι παραπάνω από τους τύπους. Κατέχουμε την ουσία από την μαθητεία τους στα σχολεία της Ζωής. Ένα σχολείο έτσι κι αλλοιώς θάκη.

Είναι τιμή και κέρδος λοιπόν γι' αυτή την εφημερίδα να φιλοξενεί κείμενά τους.

Εμείς λοιπόν νομίζουμε ότι έχει λόγους υπαρξής αυτή η εφημερίδα. Λόγους πραγματικούς και σαφείς. Όσοι μπορούν να βοηθήσουν σ' αυτό το κατ' εμάς σημαντικό έργο ας το κάνουν. Ο καιρός θα δειξει το λάθος ή τη σωστή επιλογή. Ο καιρός θα δείξει την αναγκαιότητα ή όχι αυτής της εφημερίδας.

Η «Μηλιώτισσα»

ΔΩΡΕΑ

Ο συγχωριανός μας κ. Βασ. Στ. Λέντζος που ζει μακριά μας στην Αμερική, εδώρησε στο Σύλλογο μας το κτήμα που στην θέση Ρούσια. Το όπι σήμερα ανάλογες πράξεις απανίζουν, η χειρονομία αυτή τον τιμά περισσότερο.

Ένα ευχαριστώντας είναι λιγό.

Το Δ.Σ. του Συλλόγου

Μηλιώτισσα Μάνα

Την αφορμή να γράψω τις πιο μακριά μακριά μας ρούχα, μας την έδωσε ο πίνακας της εφημερίδας του Συλλόγου μας «Η ΜΗΛΙΩΤΙΣΣΑ». Πιστεύω ότι αποδίδω τιμή, στη Μηλιώτισσα μάνα που είναι στη Ζωή και ότι προσφέρει μητρόσυνη στη μάνα που πέθανε και δεν υπάρχει πια.

Αν κάθε μάνα είναι μια γηρώδης της Ζωής γυναίκα πρέφει με το αίνια της και με το γάλα της, η χωριάτισσα μάνα, η Μηλιώτισσα μάνα μιας ανέθρεψης πετρόλιον με τον ιδρύτα της και την ίματα φτώχειας της.

Ποιός μπορεί να ξεχάσει ποτέ τη γλυκιά φωνή της, την απλή μορφή της, τα σειρά μαντίλια, τα ροζασμένα χέρια, το χωριώμενο πρόσωπο από τη δουλειά και τα δάσκαλα, τα πόνια και την πίκα, τις απαγορεύσεις και τη φτώχεια, γυναίκα δύχι και από τη σκληρή συμπεριφορά των άντρων της; Ποιός μπορεί να ληφτανήσει τη σκλάδα μάνα, στις παλαιότερες εποχές, που δεν είχε απαυτήσεις και δικαιώματα στη Ζωή, που δεν ήξερε τι σημαίνει φυχαγωγία, τι σημαίνει γιαρτή και τι σημαίνει καθημερινή; Ήξερε όμως να υποφέρει, να θυσιάζεται, να ξε-

έπια τριαντικό μεγαλείο με όλες τις ανατάσσεις και τις πτώσεις του. Πόνο και πίκα. Αγάπη και Ελπίδα. Πόνο και πίκα, γυναίκα δεν απολάμβανε τίποτα και γυναίκα δεν μπορούσε να δίψει εκείνη που γήθειε από τη φτώχεια. Ήπειρα ταύτα δύναται να έχει μέσα της σύτε ίχνος της παρθής αδιαφορίας του παυδιού, της φιληδονίας του εραστή, της προσποκήτης του υπογρέτη, της συμφεροντολογικής του πλευράς. Η αρχή της μάνας είναι μια πυρακτωμένη καρδιά που λειώνει λίγο - λίγο κάθε μέρα για να ζεστανεί τους άλλους.

Ακόμη η μάνα είχε μέσα της ένα μεγάλο μιστικό που γι' αυτό τα υπέμενε δύλια και τη φτώχεια και τη σκληρή δουλειά και τα σκότω ή δέκα παιδιά.

Αυτό το μιστικό ήταν η Ελπίδα ότι κάποτε τα δάσκαλα της θα τελειώσουν, οι κόποι της θα απαγοριστούν, τα παιδιά της θα μεγαλώσουν, θα προσθέσουν, θα γίνουν διακεχριμένοι Δάσκαλοι, Ιατροί, Διωγγόροι, μεγάλοι έπιποροι, σπουδαίοι επαγγελματίες, πετυγγιμένοι επαγγελμα-

τίες, σωταρί και καλοί διάθρηστοι μέστι στην κοινωνία. Γι' αυτά τα παιδιά τα έκανε δύλια η μάνα. Γύρω από τα παιδιά της έπλεκε τις ελπίδες και τα δύνειρά της. Στην επαγκήρια των παιδιών της δικαιώνονται οι θυσίες της, σανγκυριζόνται σε χόποι της και λυτρώνονται τα βάσκανά της. Σχεφθήκατε ποτέ, τι σημαίνει να διαμερίζεις τέτοια δύνειρα και να μαραίνεις τέτοιες ελπίδες!

Ευτυχώς που πολλά δύνειρα και ελπίδες της Μηλιώτισσας μάνας έγιναν πραγματικότητες.

Έχουμε όμως υποχρέωση, αυτή τη μάνα τη Μηλιώτισσα να την αμητάσουμε και να τη δραστεύουμε με ειδική εορτή στο χωρίο μας. Να σπαθιώμε με απέραντο σεβασμό στη σεμνή και μεγαλειώδη μορφή της. Όλοι: μας μικροί και μεγάλοι αν έχουμε την ευτυχία να ζει κανονικά μας, να της φιλήσουμε το χέρι χωρίς να την πεκρανίσουμε άλλο. Αν όμως το κυραράσμενό μας πολυδιακοπένιο καρδιά της δρίσκεται στο μηνόμα, να μη ξεχνάμε να πηγαδίσουμε τακτικά στον τάφο της, να το σολιζάμε με λίγα λουλούδια και ένα καρδιάνικο έπιπορο, σπουδαίοι επαγγελματίες, πετυγγιμένοι επαγγελμα-

τίες, να την πεκρανίσουμε άλλο.

Ο γείτονας σε χρησιμοποιεί σαν παράδειγμα για να πείσει και το δικό του παιδί να φύγει για την πόλη, να ζήσει «σαν άνθρωπος». Αυτό το έργο παίζετε χρόνια τώρα και συνεχίζει.

Ο τίτλος του «εσωτερική μετανάστευση». Η είσοδος ελεύθερη Περί (δι) εξόδου δεν μας εγγύάται κανείς.

ΤΑΣΟΣ ΠΙΠΠΑΣ

«Δεν έχει ζωή εδώ πάρε τα μάτια δου και φύγε»

«Να πάρεις τα μάτια σου να φύγεις από δω, να μην κάνεις τη δική μας ζωή, εμείς σκλαβωθήκαμε, τουλάχιστον είναι να ζήσεις σαν άνθρωπος».

Λόγια του πατέρα σγρότη και απειδύνονται στο γιό του, που μόλις τέλειωσε το σχολείο. Λόγια διαβειά που ξεστομίζει με διδακτολία. Για κι αφάσεις όμως να τα πει έχει σε πολλά πρόγυματα. Πρώτα - πρώτα κάνει απολογισμό της δικής του ζωής. Τόσα χρόνια σκληρή δουλειά και τ' αποτέλεσμα, ρόζοι στα χέρια, μιζέρια και φτώχεια. Ούτε μια δρασμή στην άκρη για μια ώρα ανάγκης. Ούτε μια στάλα διασκέδαση, ούτε μια τόση δάνεση.

Ναι, σίγουρα δεν είναι ζωή η δική του. Το ξέρει πολύ καλά αυτό. Δεν μπορεί να την προτείνει και στο γιό του. Δεν θέλει ν' ακολουθήσει κι αυτός τα δίκα του δήματα. Ξέρει ακόμα, ότι στο τέλος θα μείνει έρημος, κι ας έχει τόσα παιδιά. Δε μπορεί να τα σκλαβώσει όμως, όπως έκανε σ' αυτόν ο δικός του πατέρας. Πρέπει να τα διώξει πάλι το μεροκάπιο που γίγαντει με ιδρώτα.

Η πρόταση της μητέρας σε πρώτη εμφάνιση, για την άνθρωπη πατέρα, για την άνθρωπη παιδί, για την άνθρωπη μητέρα. Το πρώτο που θέλεις είναι να πάρεις τα μάτια δου και φύγεις στην άνθρωπη πατέρα, την άνθρωπη παιδί, την άνθρωπη μητέρα.

να τους πικράνεις. Στο κάτω - κάτω αυτοί δεν φτάνεις σε τίποτα.

Όταν Χριστούγεννας ή Πάσχα επιστρέφεις στο χωρίο έχεις φροντίσει να υποδύθεις την εικόνα του άνετου, την εικόνα του «σαν άνθρωπος». Με οικονομίες έχεις συγράψει ένα κοστούμι και μια γραβάτα φαρδιά. Θα μπορέσεις έτσι να παίξεις πειστικά το ρόλο σου.

Οι γονείς καμαρώνουν πειστικά την άνθρωπη πατέρα.

ΜΗΛΙΩΤΙΚΕΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ

“ΑΜΦΙΔΡΟΜΗ ΤΙΜΙΟΤΗΤΑ,,

Παλιά στο χωρίο, δεν είχαν πολλοί, αν όχι οι περισσότεροι, σύτε μια ακόπα στάρι, για να σπειρίσουν. Για τόπει ακριβώς μιλάσια τούτη τη πατοριούλα. Ο μασαρίπης Δημήτρης Δημητριάδης Δημητριάδης όπων έφθασε σε η σπαρά και έπρεπες και αυτός να σπειρίσει, αλλά δεν είχε σύτε σπαρί, σπηλώθηκε και πήγε στο ψωκαρίτη το Δήμιο το Καραγιάνη και δακνίστηκε πέντε σκάδες στάρι. Έπειτε λοιπόν, πήγε καλά η χρονιά, καλή και η σοδειά. Ζύγισε επτά σκάδες και τις πήγε αιμέσως

στο Καραγιάνη. Τις ζυγίζει ο Καραγιάνης, βλέπει τη διακοφά, κρατάει τις πέντε και του στέλνει τις δύο πίσια. Νευριασμένος λοιπόν ο Δημητριάδης πουλώντας τις πατίρεις και πηγαδίνει στο κύρ - Δήμιο.

— Θα τις πάρεις, του λέσι.
— Μα γώ πέντε σου δάκνεισα, και συ μόντειλες εφτά.
— Θα τις πάρεις, γιατί αδιέσθιας θα σε πάω στο δικαστήριο.

— Τι να πείς! Αμφίδρομη τιμιότητα ή κάτι παραπόνων;
Από αφήγηση του Ι. Γ. ΔΟΥΛΗ

Ξέφραγο

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΚΥΝΗΓΟΥΣ
ΜΑΣ ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΑ

● Γυρνάω το Ρώσικο κόλεγα μου και τι να δεις, Λαγός και ρίκι γίνανε τουλούπια. Άλλα το πολιορκύγιγο, ακούς να μη το κρατήσει.

● Το κοιτάω πο αρκούδι φράστα - φράστα από το σύννεφο και σιάγνει κατά τα πουρνάρια όπιρι - όπιρι. Του ανάβω δύο, βάμ - βάμ το γύρισε ανάσκελα, το δεκαεξάρι. Πάου να τα πάρω, μπράτο κάνει πάει στο διάδολο από κει πούρθε.

● Σουύφυγε το Ζαύδι.
— Ας μην ήτανε λούπα και να κόλλαγαν τα σκάγια και θάβλεψες αν τον Εάπλωνα.

● Κι ακώ μέσα στο λόγγο κάφ - κίφ και κάφ - κίφ, και τώρα θα τον βγάλουμε πο λούπη. Και περιμένω, το μάτι σαν αστρίτης. Και τώρα θα τον φέρουνε. Και κάφ - κίφ. Όλο ακαντζόχοιρους βγάζουν τα παλιόσκυλα.

Εμείς τι να πούμε πάντα επιτυχίες.

ΑΠΛΑ

Για το απλό μιλάσμε όλοι. Για τούτο το πιο δύσκολο. Κι έστι πώς γέλασμε τ' απλά και ίσως τα μεγάλα. Γιατί όλα τα μεγάλα είναι κι απλά, όπως κι ο άνθρωπος.

Κι έτσι αυτός ο άνθρωπος γίνεται απλός.

Απλά θα είμαστε καλύτεροι, δημιαρήτες απλοί. Απλώς αυτές.

ΣΥΝΤΟΜΕΣ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

• ΠΕΡΑΣΕ στο πολιτικό τμήμα της Νομικής ο Διονύσιος Γ. Κοτσιράς και στα Τ.Ε.Ι. η Φωτεινή Χ. Μπιλάλη.

• ΣΤΡΑΤΕΥΘΗΚΕ ο Γ.Γ. του Συλλόγου μας Αριστείδης Μπιλάλης. (Μας είπανε ότι είναι άσχημος κουρεμένος).

• ΧΟΡΗΓΗΘΗΚΑΝ από τη Δ.ση Γεωργίας 1.500.000 δρχ. για την αξιοποίηση του περιγειού στη Ρίζα.

• ΑΡΧΙΣΕ η τουμεντόστρωση της πλαστικού στη περιορύγα.

• ΤΙΕΛΕΙΩΣΕ ο τρύγος. Πολλά σπαφιώνα φέτος, αλλά και λίγοι βαθμοί. Για να μη μείνει το κρασί «αναβεστούτε» θέλει ζάχαρη.

• ΑΠΕΒΙΩΣΕ ο συγχωριανός μας Κανέλλος Μαρούντας. Θα μας λείφει.

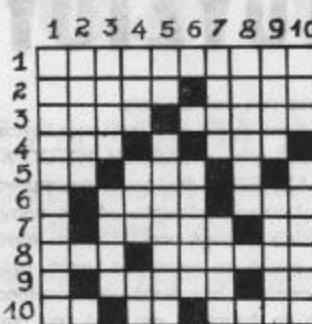
ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟ

ΟΡΙΖΟΝΤΙΑ:

- 1) Το παιδί από σκληρή μητρική ευηή.
- 2) Μόνια φωρί και... — Με ένα λιγότερο τη πατρίδα φοράει σπολή.
- 3) Δωροδοκία Αγίου. — Ελεύθερος χώρος.
- 4) Ειδικός σύνδεσμος ανωρέθρωφος. — Γράμμα του Αλφάρθου. — Αρχικά συνδικαλιστικού οργάνου.
- 5) Ομόρχια φωνήστα. — Υπάρχει στα πολλά δημοφησίσματα.
- 6) Εποχή του χρόνου. — Πρόθεση.
- 7) Παρέλθουσα επιτάφια πράξη (_____μ.). — Με κατάληξη την έχουμε στο χέρι.
- 8) Αρχικά Στρ. σύμπτος. — _____ός Μαχανός.
- 9) Πολλοί φιλόσοφοι ήταν. — Σύνδεσμος κουπούς.
- 10) Άρδρι πλημνητικό (καθ.). — Αυτονομία. — Με το όλο... γίνεται ίνα.

ΚΑΘΕΤΑ:

- 1) Τοποθεσία του χωριού μας.
 - 2) Το πολύ δλάππει, το λίγο ανασπαίνει.
 - 3) Την έχουν όλα τα είδη. — Έχει άμεση σχέση με την έκθεση.
 - 4) Εκδικητική λέξη (Δημ.). — Ολόκληρο ξεδιψάει. — Το ακούμε σ' ειλογές...
 - 5) Αιγυπτιακός Θεός. — Νομίσματα.
 - 6) Έγινε και πλανητιστήμιο.
 - 7) Υπάρχει άφθονο στον Μεσομεσονησιανό παράδεισο. — Τούρκικο όνομα.
 - 8) Αυτό τεντώνει (καθ.).
 - 9) Γυναικείο όνομα. — Φρέσκος.
 - 10) ... παίρνει ο όμηρος. — Κηπευτικό, αντικαρκινικό λένε.
- Η ΛΥΣΗ ΤΟΥ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΟΣ ΤΟΥ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΟΥ ΦΥΛΛΟΥ**
- Α πάντη ση: Δίκιο είχε ο Μπάριμπα - Δήμαρς
- Η Τέταρτη ζύγιση είναι προφούρη.

διη τοι τα δύο οικόπεδα είχαν το ίδια ειδιδόδιον 300 τετ. μέτρα παρόλο ότι είχαν διαφορετική την τρίτη πλευρά (25, 25, 40 το ίνα και 25, 25, 30 το άλλο).

Κατά συνέπεια ο Κώστας έχασε 100.000 δραχ. πουλώντας το οικόπεδο του 300.000 δρχ., έναντι του Βασίλη ο οποίος το πούλησε 400.000 δρχ.

Δυστυχώς, ουδείς έστωντε λύση, έστω και λανθασμένη.

ΛΥΣΗ ΤΟΥ ΚΟΥΙΖ (τα 81 σφαιρίδια)

Το ζητούμενο σφαιρίδιο είναι κενό και εποιημένος θα είναι ελαφρότερο από τα άλλα.

— Πρώτη ζύγιση: Χωρίζουμε το σωρό σε τρία ίσα μέρη, αποτελούμενα από 27 σφαιρίδια το καθένας και συγκρίνουμε τα δύο. Αν αυτά ισορροπούν, το σφαιρίδιο βρίσκεται στο τρίτο μέρος. Αν δεν ισορροπούν, τότε βρίσκεται στο ελαφρότερο μέρος.

— Δεύτερη ζύγιση: Διαιρούμε τάρα τα 27 σφαιρίδια μέσα στα οποία βρίσκεται το κενό σε τρία ίσα μέρη από 9 σφαιρίδια το καθένα και ακολουθούμε την ίδια μέθοδο.

— Τρίτη ζύγιση: Αφού εντοπίσουμε τα 9 σφαιρίδια μέσα στα οποία βρίσκεται το κενό τα διαιρούμε πάλι σε τρία ίσα μέρη των 3 σφαιριδίων και επαναλαμβάνουμε την ίδια διαδικασία.

— Η Τέταρτη ζύγιση είναι προφούρη.

ΠΡΟΒΛΗΜΑ

Ο αναπτύρας

Το πρόβλημα που ακολουθεί είναι από τα πιο ενδιαφέροντα του είδους.

Αγαρέρεται σε δύο κτηροτόφους Αιγαρέικαίωνς οι οποίοι παλληράν ένα κοπάδι ζώων και πήραν για κάθε ζώο, τόσα διλλάρια όσα ήταν τα ζώα του κοπαδού.

Με τα χρήματα αυτά αγόρασαν ένα κοπάδι προβάτων που κόστιζαν 10 δολλάρια το ένα και επί πλέον ένα αρνί με το υπόλοιπο των χρημάτων (το αρνί

ΚΛΩΤΣΟΣΚΟΥΦΙ

Περί σκούφιας πάλι ο λόγος. Η ποδοσφαιρική ομάδα του χωριού ξεκίνησε πάλι φέτος το δρόμο της και για δύλιες επιτυχίες. Κάτι άριστη στρατό, κάτι γάμος, κάτι τραυματισμόι, κάτι σπρατεύσιμες, κοντάσιμες να πολλάσιες με τους αναπληρωματικούς. Ευτυχής που αποθεραπεύτηκαν σε περισσούς τραυματισμούς, (Βασ. Τσαπάρας, Παν. Γερμανός, Αναστ. Κασικαντής, Γιαν. Λέντζος), αλλά πάρκινουν τις θέσεις τους σταδιακά σε Παν. Βουτσάτης, Θεόδωρος Λέντζος και έπονται.

Μάθαινουμε ότι ο γυναικείος μετά την απολογισμένη πρόσφατη, επιτυχία στον αγώνα δρόμου Δούνα - Μητσάς, κινάνται δραστήρια για την δημιουργία πολύτιμης σημάδας. Τη σεδάμιστη αυτή την προσπάθεια και τις προσκαλούμε σε αναμέτρηση σε πολιορκήσεις αγώνων. Μόνο που ερεί, ήδη αναμέτρησικές περάστηκαν πρόβλημα από τις παλλές αγωνιστικές, μέχρι να κάνουν αναμετρήσεις δηλωσάριδες δηλωσάριαν αγωνιστικής. Περί σκούφιας λοιπόν ο λόγος. Εδώ φοράμε τη σκούφια και κλείνουμε. Καλή ωργή λοιπόν.

Ο Κλωτσοσκούφης

Λέξεις από το τόπο σου κι ας είναι μπαλωμένες

ΧΟΛΙΑΩ : Μη μου χολιάς μη κλαίς παιδάκια μαραζώνεις.

ΠΙΛΑΛΑ : Ευπόλητος πως πιλαλάς στους δρόμους με τις πέτρες.

ΚΛΕΙΔΙΕΡΑ : Δύο κλειδέρες γράμματα πα μάθεις να προκόψεις. Δύο κλειδέρες τ' αμπελούς στα χέρια σου γυρνάς.

ΚΟΡΥΤΑΣ : Το κόρυτα με το νερό από δουλεμένο ξύλο γεράται σφήκες μέλισσες και φύλλα απιδιάς.

ΧΟΒΟΛΗ : Και πάτησες στη χόβολη που έτσι τόχει η φωτιά καμπάς φορά να κρύβεται θαρρείς κι αυτή κρυώνει.

ΚΛΑΦΟΥΝΙΣΜΑ: Κι έβλεπε ο Γιέκος όνειρα τα δράδια που κοιμόταν κι άρχισε στον ύπνο του να κλαφουνάει λαγούς. Δε πίστευε πως γέρασε.

ΑΦΥΡΙ : Αφύρι κι άκοδες η μαστιά στο καλό τσεκούρι.

ΑΘΕΡΑ : Αθέρα το περπάτημα στουρναρασκονισμένη.

ΑΙΓΔΑ : Αίγα λαβάσια καντυλιού και λίγδωσες τα χέρια σου τα γηρτηνά σκου

ΠΟΙΗΤΙΚΕΣ ΑΠΟΠΕΙΡΕΣ

ΤΑ ΧΕΛΙΔΟΝΙΑ

1. Δύο πουλάκια σμίξανε, δυό μαύρα χειλόδονια, θέλουν να πούν τον πόντα τους, τα βασιστάζει χρόνια.
2. Σπιν με ρωτάς σγύπτη μου και θέλεις για να μάθεις, θε να στα πει τα υπέρτεια μου, καφριά μου θε διαρράξεις;
3. Είδαν πολλά τα μάτια μου κι' ακουστώντας τ' αφτιά μου, που πάνε να μου φύγουνε κι' αυτά τα λογικά μου:
4. Κινά κι πά στην εκκλησία και το σταυρό να κάνω, στην Παναγίτσα στέκουμε κι' ένα κεράκι βόνα, βλέπω παπάδες και βλογούν, φαλιτάδες και διαβάζουν.
5. Τότες χιλιάδες πέρασαν κι' είναι χαμένα χρόνια, γιατί στη γη οι άνθρωποι δεν έχουν συμπόνια.
6. Σε όποιους μένουν χρήματα απ' την οικονομία, στις Τράπεζες τα βάζουνε κι στις Ιαχυδρομείσι:
7. Από τα αυτοκίνητα γεμίσανε οι δρόμοι και τον μπελά τους βρήκανε όλοι οι τροχονόμοι· τις δημοφέτι τις νιάτια μας η ρόδα τα θερζει.
8. Μέσα στα επαγγέλματα ξεφύτωσε κι' έν' άλλο, που κάθεται πληρώνεσαι και ζεις ιστ' τον μεγάλο, εκείνος πάχει μαστιζεί και θέλει πραγμά,
9. Ακόμα και τα γύναια πού χάστον κάθε ελπίδα, ένα μεγάλο πασσούτο θα δώσουν στον αστίδα.
10. Οι πόλεις γεμίσανε, έχουν πολλούς προστάτες που τώρα συνηθίσανε και ζουν απ' τους πελάτες.
11. Κομπίνα δω, κομπίνα κει, δόπου κι' αν πάς κομπίνα, οι ζύπνιοι τα βολεύουνε κι' οι άλλοι στην Ρουτίνα. Από το κάθε άπαντα να φυλαχθείς δεν ξέρεις,
12. Εκείνο που με πλήγωσε και μ' έδραγα, απ' τα ρούχα, οι τραβεστί αλλοίμονο πόχουν γυναικίας γάντσα.
13. Βάφονται, σενεφορίζονται, γυρίζουν στους δρόμους και τους ανθρώπους προκαλούν με κουκιστούς τους ώμους.
14. Και δύο για το θύριο, κανές δεν τον γλιτώνει, με το βραχιόνα της μηχανής βραδιάζει, ζημερώνει.
15. Τα νεύρα δεν αντέχουν τάραγκη αντέρα το σύγχρονα τον άνθρωπο βαραίνει μετα κατάρα.

ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ

Οι Λαλιώτισσαις (1821)

(Οι υπερήρανοι, γενναίοι και σκληροί Άλβανοι του Λάλα, Τερτονής Παλχήγης επί του δρους Φαλάρης (εγ τω γύν δήμιο Ολυμπίων της Ηλισίας), ο απηγών καταδικαστείσας του περιουσιών τας Έλληνας, παλιορκήθεντες υπό τριστιχιών περίπου Ηλιοτονησίων και Επτανήσων, κατέρθωσαν την 22 Ιουνίου 1821, προσελθόντες εις επικαριένα μετάνια του Ιουνίου Πασά του Πατρών μετά 700 επ-

του Λάλα με τα κρύα νερά, με τοις βαρειάς κυράδες, με τοις τρονιάς αρχόντισσας τοις καλομαθμέναις, που δεν καταδεχόταν τη γῆς να την πατήσαιν. Π' οφέρηγαν χρυσά σκουπίδια και κόκκινα βαλδάρια, και τώρα πώς κατάντησαν κοπέλλωντος τοις ρογιάδες! Φέρνουν βαρέλια με νερό και Εύλα ζαλωμέναις, νότι χώνι αι Έλληνες νερό, φωτιά να πυρωθούνε.

Και η μάτη την άλλη ελέγανε και η μάτη την άλλη λένε. «Τι νά 'ν' κείνα που φάγονται, τι νά 'ν' κείνα π' ερχώνται; Μηνά ειν' μπαΐρακια Τούρκικα, δεν τά στειλε ο Πασάς μας; Δεν ειν' μπαΐρακια Τούρκικα, δεν τά στειλε ο Πασάς μας, παρά ειν' μπαΐρακια Κλέφτικα κι' είναι των Πλαστούταιν». Κλαίνε μανούλαις για παιδιά, γυναικες για τους άντρες, κλαίοι και μια χανούμισσα για το μοναχούσι της.

Σκουπίδι = ενδύματα, σαλδάρια = πλατιά βρακιά, ζαλωμέναις = φωτωμένες.

N. G. ΠΟΛΙΤΟΥ
Επιλογή από τα τραγούδια
των Ελληνικού λαού

13. Οι Έλληνες συχνάζουν πολύ στα καφενεία και ρίχνονται στην τράπουλα με πάθος και μανία, ιδονίζουν την υγεία τους κουράζουν την καρδιά τους, αφήνουν οικογένεια, τι φτιένει τα παιδιά τους;
14. Αρσενικοί και θηλυκοί το ρίζαν στα λαχειά, που τ' αγοράζουν συνεχώς γιατί δεν είναι αστεία, σαν θα συνέστησε ο λογιός το πρόβλημά σου λύνεις, και σημασία στη δουλειά είς το εργάς δε δίνεις.
15. Παίζει στο ιπποδρόμιο, πηγαίνει στα καζίνα, είναι παγίδες φοβερές, ξέρουν και γερένουν φίνα. Άλλοι κερδίζουν πολλά, ποιός ξέρει ποιό το κόλπο και άλλοι για να χάσουν τους βρίσκουν τον τρόπο.
16. Έχαν πολλά για να σου πω, δεν τέλειωσαν ακόμη, αλλά πολύ σε λύπησαν και σου ζητώ συγνώμη. Και τώρα η σειρούλα σου το λόγο γιας ν' αρχίσεις, θώλω ν' ακούσω από σε τους χωρικούς πως βρίσκεις!
17. Συνθησιμένες στα χωριά είναι οι φασταρίες, που προκαλούνται από μικρές ιστηματικές αιτίες· ο καήπος ή το πρόσωπο το δέντρο, το χωράφι, ένας των άλλων νιό δει, ποτέ δεν έχει μάπτη.
18. Μηπήκε η γίδα στο μπαζέ, η κόττα στο γρασίδι, σινάμεσά τους αρχινύνεται τριαντάριον δρισίδι.
19. Τραβά ένας το σύνορο τρεις πόντους στο αιματόλι, φουντώνει αιμέσων ο κασιγάς και πιάνουνται στο χέρι.
20. Ενδιαφέρο δείχνουνε ο ένας για τον άλλο κι' αρχίζει το κουτσομπολίο πούνταν κακό μεγάλο. Μαθινούν κάτι το μικρό κι' αυτοί το μεγαλώνουν, ακούνε ένα μυστικό το στόμα δε βουλάνουν.
21. Πολλές δουλειές ανοίγουνε μα πού να πρωτοπάμε, σκληρά εμείς δουλεύουμε υγεία δεν κοιτάμε.
22. Ανοιξή και φθινόπωρο, χειμώνα, καλοκαίρι, ο γεωργός σταν άνθρωπος ανάπταση δεν ξέρει.
23. Ανοιξή και φθινόπωρο, χειμώνα, καλοκαίρι, με τη δουλειά τη συνεχή τη δάρη του στηκώνει.
24. Ένας βαθύ παράστινο καίει τα σωθικά μας γιατρούς εδώ δεν έχουμε για μας και τα παντόπαμέ, σαν αρρωστήσουμε βαριά, κανένας πάθει κέτη, δε να τον εύρουνται κακό επάνω στο κρεβάτι.

ΚΩΣΤΑΣ ΚΑΣΚΑΝΤΑΡΗΣ

Προεπάθεια για ψηλά

Θα δρώ παλάμια είπες ως αι ψηφιόρροπους διώ. Θα δρώ χρησιακά πολύχρυσα. Θα δρώ, ζυμάρι και σχονιά. Και φέτος δεν πάει άλλο. Τέρμα οι σαύτες που σπάζουν στις γράμματες και στα δέντρα. Και φέτος θα φτάξειν τα θεόρατα αετό, μ' όλα του τα χρέωνται και θα τον πετάξειν. Θ' αρήσου πολλές οργιές σπανιά. Και θα ζηλεύουν τα καρδιά τους και τα χρήματα. Και θα ζηλεύουν φέτος τα δέντρα και τα σπίτια. Και τα παιδιά θα ζηλεύουν φέτος τα δικά μου αετό. Όμρε - ώρες θα κάνειν νερά σαν βαρκαράλια που κουκιέταιν. Μετά θα σπέντεται όρθιος. Θα ζηγάζει το καρπί του και η συρά του λεβέντικη συρά τοπανόπανουλου στα δρόμοι. Θα δρώ όλα τα σύμερη, είπες, και φαίνεται και να πετάξειν τον αιγαλέοντας. Και σαν ήρθε ο μήνας που πετάνε τανάκια, την φόρτωσες στον ώμο σου, πέρασες την αγορά, δεν μιλαγες σε κανέναν, μόνο φιλήριζες.

— Θα τον πετάξω φηλά από τα πολιτά. Ψηλά από τις βρεγμένες αιλές και τα χαμηλά σπίτια και τα δέντρα που δουλέουν τις νίκτες λές και μιαρολογάνες.

Κι αρχίσεις να τρέχεις αγριά· αιγάλε. Και νάσαι στ' αροτέδιο με τις ξερές αγραπαδίες και τα καράκια.

— Τώρα θα δείτε, είπες. Κι αρχίσεις να τραβάς με δύναμη το σχονιά. Και κείνος να κουνείται το κεφάλι του, σαν αστράτες που φεύγει. Πήρε τα ζυγάδια του. Έκωσε καλά τα ρούχα του κι αρχίσεις να πετάζεις.

— Γειά σας, φίληντες. Γειά σας μάνα. Γειά σας αδέρφεια. Φεύγω. Πετάνε. Είμαι φηλά. Ήδης μικρός μου φαίνεται. Πετάνε. Γειά σου φτάχεται. Γειά σου λειψή ζωή. Γειά σου τα σένα που δεν φίλησα. Είμαι φηλά. Κι όταν κατέβω τότε να δεις χρώματα, τότε να δεις ώψη, να σας λέω.

— Κι ήρθε αγέρας και βρογκή. Τα σανινί παράλια στα χέρια σου. Ο χαρτακετός έσων πολλές φορές αιώρες, σα τα φύλλα της ακατέας τα φθινόπωρο, και χαρφώθηκε στις ξερές αγραπαδίες. Τον πήρες, και τον έθυμες σε κείνο το αροτέδιο. Γύρισες με σκιαγένιο το κεφάλι. Στην αγορά πάλι φιλήριζες.

— Που θα πάνε θα τον ξεβάψουν πολλή, και θα τον νίστεψουν πολλή φηλά. Κι ας φέρειν ένα πολλό φηλά πολλή φηλά.

ΑΠΟΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ ΜΑΘΗΤΗ

Βαρύς ο κλήρος έπεισε τη μαύρη τουύ μέρα,
επέντενταν το λουλούδι μας να δωρέα, γέρεις οι αιώνες τη δύναμη να σ' αποχαιρετήσω,
με τη δουλειά τη συνεχή τη δάρη του στηκώνει!

Εχθές μόλις καθόσουνα στο αχαλικό θρανίο
και σήμερα παράπτησες δασκάλους και βιβλίο.
Τα χείλη σου αφραγίσανες και πια δε νιώθεις πόνους
κι' άφρεις τώρα πους γονείς πανέργημους και μόνους.

'Ηνουν για μας το κύριμπρα, στο οπίτη το υπολίθιο,
δύμως δε σε χαρήκαιμε, βιάστηκες για ταξίδι.

Ο χάρος το θηλέλησε πρόωρα να σέρνει
κι' αντί βαθύμοις ο αύλλος στεφάνι να σου βάλει.

Πήγαντε τώρα στο καλό, στο κάτω πονηγήρι
κι' ανάπταση σου εύχονται οι συγγενείς και φίλοι·
μα κι ψηλά στον αυρανό πουλάκι μου που θάσαι
με τις ψυχές μη Εγγονιστείς και πια δεν μας θυμάσαι.

Γιν' αεράκι του γιαλού, γλυκιά πνοή του Μάρη,
τώρα που η ψυχάδια σου ανάλαφρη πετάει,
κι' έλα να δεις τους φίλους σου, την πονεμένη τάξη
που το χαμό σου δεν μπαρε ποτέ της να Εσχάσει.

ΚΩΣΤΑΣ ΚΑΣΚΑΝΤΑΡΗΣ

Δ.Κ.Λ.

Ξέφραγο

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΚΥΝΗΓΟΥΣ
ΜΑΣ ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΑ

• Γυρνάω το Ρώσικο κόλεγα μου και τι να δείς, Λαγός και ρίκι γίνονται τουλούπια. Άλλα το παλιοφύσιγγο, ακούς να μη το κρατήσει.

• Το κοιτάω το αρκούδι φράστα - φράστα από το σύννεφο και σιάγνει κατά τα πουρνάρια όπιρι - όπιρι. Του ανάβω δύο, βάμ - βάμ το γύρισε ανάσκελα, το δεκαεξάρι. Πάου να τα πάρω, μπράτ το κάνει πάει στο διάδολο από κει πούρθε.

• Σουύφυγε το Ζαύδι. — Ας μην ήτανε λούπια και να κόλλαγαν τα σκάγια και θάβλεπες αν τον Ξάπλωνα.

• Κι ακώ μέσα στο λόγγο κάφ - κίφ και κάφ - κίφ, και τώρα θα τον βγάλουμε το λούπη. Και περιμένω, το μάτι σαν αστρίτης. Και τώρα θα τον φέρουνε. Και κάφ - κίφ. 'Όλο ακαντζόχοιρους βγάζουν τα παλιόσκυλα.

Εμείς τι να πούμε πάντα επιτυχίες.

ΑΠΛΑ

Για το απλό μιλάδιμε όλοι. Για τούτο το πιο δύσκολο. Κι έπειτα που χάσαμε τ' απλά και ίσως τα μεγάλα. Γιατί όλα τα μεγάλα είναι κι απλά, όπως κι ο άνθρωπος.

Κι όταν αυτός ο άνθρωπος γίνεται απλός.

Απλά θα είμαστε καλύτεροι, δηλαδή απλοί. Απλώς αυτό.

ΣΥΝΤΟΜΕΣ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

• ΠΕΡΑΣΕ στο πολιτικό τμήμα της Νομικής ο Διονύσιος Γ. Κοτσιράς και στα Τ.Ε.Ι. η Φωτεινή Χ. Μπιλάλη.

• ΣΤΡΑΤΕΥΘΗΚΕ ο Γ.Γ. του ψηλόγονου μας Αριστείδης Μπιλάλης. (Μας είπανε ότι είναι άσχημος κουρεμένος).

• ΧΟΡΗΓΗΘΗΚΑΝ από τη Δ)ση Γεωργίας 1.500.000 δρχ. για την αξιοποίηση του πηγαδιού στη Ρίζα.

• ΑΡΧΙΣΕ η τοπομετόστρωση της πλαστικού στη περιορύγα.

• ΤΙΕΛΙΩΣΕ ο τρύγος. Πολλά σπαφήλια φέτος, αλλά και λίγες βαθμοί. Για να μη μείνει το κρασί «αναβεσταστέο» θέλει ζάχαρη.

• ΑΠΕΒΙΩΣΕ ο συγχωριανός μας Κανέλλος Μαρούντας. Θα μας λείψει.

ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟ

ΟΡΙΖΟΝΤΙΑ:

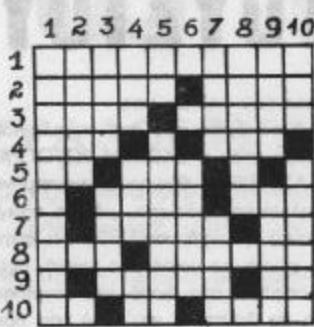
- 1) Το παιδί από σκληρή μητρική ευχή.
- 2) Μάνα φωμί και... — Με ένα λιγότερο τη πατρίδα φοράει στολή.
- 3) Δωροδοκία Αγίου. — Ελεύθερος χώρος.
- 4) Ειδικός σύνθετος αναρθρώγραφος. — Γράμμα του Αλφάρθου. — Αρχικά συνδικαλιστικού οργάνου.
- 5) Ομόχιλα φωνήντα. — Υπάρχει από πολλά δημοφηγίσματα.
- 6) Εποχή του χρόνου. — Πρόθεση.
- 7) Παρελθόντος επιτόφια πράξη (παρελθόντια). — Με κατάληξη την έχουμε στο χέρι.
- 8) Αρχικά Στρ. σώματος. — παρελθόντια Μαχαιριά.
- 9) Πολλοί φιλόσοφοι ήταν. — Σύνδεσμος κουτσός.
- 10) Άρδρο πληθυντικού (καθ.). — Αντωνυμία. — Με το άλλο... γίνεται ένα.

ΚΑΘΕΤΑ:

- 1) Τοποθεσίας του χωριού μας.
- 2) Το πολύ βλάπτει, το λίγο ανασπαίνει.
- 3) Την έχουν όλα τα είδη. — Έχει άμεση σχέση με την έκθεση.
- 4) Εκδικητική λέξη (Δημ.). — Ολόληπτο ξεδιψάει. — Το ακούμε σ' ελαγόγες...
- 5) Αιγύπτιος Θεός. — Νομίσματα.
- 6) Έγινε και πανεπιστήμιο.
- 7) Υπάρχει άφθονο στον Μαλαμετσικό παράδεισο. — Τούρκικο όνομα.
- 8) Αυτό τεντώνει (καθ.).
- 9) Γυναικείο όνομα. — Φρέσκος.
- 10) ... παίρνει ο άνεμος. — Κηπευτικό, αντιμαρκινικό λένε.

Η ΛΥΣΗ ΤΟΥ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΟΣ ΤΟΥ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΟΥ ΦΥΛΛΟΥ

Α πάντη ση : Δίκτε ή
Δίκτε είχε ο Μπάρμπατ - Δήμος

Διττή και τα δύο οικόπεδα είχαν το ίδιο εμβαδόν 300 τετ. μέτρα παρ' όλο ότι είχαν διαφορετική την τρίτη πλευρά (25, 25, 40 το ένα και 25, 25, 30 το άλλο).

Κατά συνέπεια ο Κάστος έχει σε 100.000 δραχ. πουλώντας το οικόπεδο του 300.000 δρχ., έναντι του Βασιλίη ο οποίος το πούλησε 400.000 δρχ.

Δυστυχώς, ουδείς έσπειλε λόγο, έστω και λανθασμένη.

ΛΥΣΗ ΤΟΥ ΚΟΥΙΖ (τα 81 αφαρίδια)

Το ζητούμενο σφαιρίδιο είναι κενό και επομένως θα είναι ελαφρότερο από τα άλλα.

— Πρώτη ζύγιση: Χωρίζουμε το σωρό σε τρία ίσα μέρη, αποτελούμενα από 27 σφαιρίδια το καθένα και συγκρίνουμε τα δύο. Αν αυτά παραρροπούν, το σφαιρίδιο βρίσκεται στο τρίτο μέρος. Αν δεν παραρροπούν, τότε βρίσκεται στο ελαφρότερο μέρος.

— Δεύτερη ζύγιση: Διαιρούμε τάρικα τα 27 σφαιρίδια μέσα στα οποία βρίσκεται το κενό σε τρία ίσα μέρη από 9 σφαιρίδια το καθένα και ακολουθούμε την ίδια μέθοδο.

— Τρίτη ζύγιση: Αφού εντοπίσουμε τα 9 σφαιρίδια μέσα στα οποία βρίσκεται το κενό τα διαιρούμε πάλι σε τρία ίσα μέρη των 3 σφαιριδίων και επαναλαμβάνουμε την ίδια διαδικασία.

— Η Τέταρτη ζύγιση είναι προφανής.

ΚΛΩΤΣΟΣΚΟΥΦΙ

Περί σκούφων πάνι ο λόγος. Η ποδοσφαιρική ομάδα του χωριού έκανε πάντα φέτος το δρόμο της και για άλλες επεισοδίες. Κάτι δύο πάνι στραβά, κάτι γάμοι, κάτι πραματασμοί, κάτι στρατεύσεις, κονταίνονται να πάγκουμε με τους αναπληρωματικούς. Ευτυχώς που αποθεραπεύτηκαν στην περιοχή τραματασμένοι. (Βασ. Τασιδάρης, Πλαν. Γερμανίδης, Αναστ. Καστανήρης, Γιαν. Λέντζος), αύλια πειρίες της θέσης τους σταδιούς στην Πλαν. Βουτσιάτης, Θεοδώρος Λέντζος και έπονους.

Μήπως πρέπει να γίνει αγαπής; Μήπως πρέπει να φέρουμε κάρβουνα; Άλλα καλά οι πραματασμοί, αλλά έχουμε και την αποχή των χαζομπατάδων. (Πλαν. Γερμανίδης, Δημητρίου, Λέντζος)

Λέξεις απ' το τόπο σου κι ας είναι μπαλωμένες

ΧΟΛΙΑΩ	: Μη μου χολιάς μη κλαίς παιδάκια μαραζώνεις.
ΠΙΛΑΛΑ	: Ξυπόληπτος πως πιλαλάς στους δρόμους με τις πέτρες.
ΚΛΕΙΔΕΡΑ	: Δύο κλειδέρες γράμματα πα μάθεις να προσέφεις. Δύο κλειδέρες τ' αμπελού στα χέρια σου γυριάς.
ΚΟΡΥΤΑΣ	: Το κόρυτα με το νερό από δουλεμένο ξύλο γεμάτο σφήκες μέλισσες και φύλλα απιδιάς.
ΧΟΒΟΛΗ	: Και πάτησες στη χόβολη που έτσι τόχει η φωτιά καμιά φορά να κρύβεται θαρρεῖς κι αυτή κρυώνει.
ΚΛΑΦΟΥΝΙΣΜΑ	: Κι έβλεπε ο Γκέιος όνειρα τα δράδια του κοιμόταν κι άρχισε στον ύπνο του να ιδουφουνέται λαγούς. Δε πίστευε πως γέρασε.
ΑΦΥΡΙ	: Αφύρι κι έκοβε η μαστιά στο καλό τσεκούρι.
ΑΘΕΡΑ	: Αθέρα το περπάτημα στουρναριασιώνισμένη.
ΑΙΓΔΑ	: Λίγο λαδάκι καντυλιού και λίγωνσες τα χέρια σου τα γεωρτινά σκουτιά σου.
ΤΣΑΠΕΛΛΑ	: Τον Αύγουστο που μάζευες τα σύκα στη ποδιά σου και τάκανες τοποτέλλες και μέναι δε μου δίνεις.
ΣΦΑΛΑΚΤΟ	: Σφάλακτο στο κούτελο και πώς να σε φιλήω;
ΑΓΑΝΩΜΑ	: Και συύφερες τα χέρια μου και συύφερες καλάτι να σ' αγανώσω το κορμί ποτέ να μη στιώρυγιάσεις.
ΚΟΡΦΑΔΙΑΣΜΑ	: Κι έμοιαζες η πιο ψηλή τη πολι κορφάδα κι σύγι πώς να σε κόψω τώρα που μιλάς άνθισες.

ΤΑ ΣΥΝΕΡΓΑ ΤΟΥ ΖΕΥΓΟΛΑΤΗ

Αλέτρι — Παλατζόνι
Προσκέφαλο — Ζύγια
Ξάλη — Καμουστιές —
Ντορβάς.

Αυτά θυμόμαστε οι μεότεροι. Ότι Εεχάσαμε, μπορείτε να μας το θυμίσετε.

ΠΡΟΒΑΗΜΑ

Το πρόβλημα του ακαλουθεί είναι από τα πιο ενδιαφέροντα του είδους.

Αναφέρεται σε δύο κτηνοτρόφους Αμερικανούς οι οποίοι παλλήσαν την ίδια ζώαν και πήραν για κάθε ζώα τόσα διάλλια όσα ήταν τα ζώα του καποδιστρού.

Με τα χρήματα αυτά αγόρασαν ένα κοπάδι προδότων που κόστιζαν 10 δολλάρια το ένα και επί πλέον ένα αρνί με το υπόλοιπο των χρημάτων (το αρνί

ΟΙ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΕΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ

Ο Σύλλογός μας κάνοντας πρακτική πια την ταυτότητά του, έκινησε ήδη από το Πάσχα να προγραμματίζει και να εκτελεί εκδηλώσεις με πολιτιστικό περιεχόμενο. Έτσι φθάσαμε στο τρίμερο 21 - 23 του φετινού Αύγουστου. Μ' αυτό τον τρόπο ορίζουμε κατά μία έννοια την πιο σημαντική ίσως ιδιότητα του Συλλόγου μας, τη πολιτιστική. Μια έννοια ίσως αρκετά υποδειγμένη στο χώρο μας. Κι αυτό το πράγμα έχει τις ίδιες προτίτες του δέδαια και τις μεγάλες δυσκολίες του, στην έμπνευση, προγραμματισμό και εκτέλεσή του, όσο κι αν φαίνεται εύκολο κοιτάζοντας το κανές επιφανειακά.

Γιατί πρώτα - πρώτα πρέπει κανένας να σκεφθεί σε ποιές συγκεκριμένες συνθήκες λειτουργούν αυτά τα πράγματα.

Μόνο αν σκεφθούμε την κατ' επιπλήψη απουσία τέτοιων πράξεων στο δικό μας χώρο, αυτό εξ αρχής ορίζει ότι η δημιουργία τέτοιων εκδηλώσεων δυσχεράνει. Βέβαια κι άλλοι γνωστοί και μη υποτιμητέοι λόγοι, όπως οικονομικοί λόγοι, λόγοι συμμετοχής και εργασίας σου δημιουργούν μια διστακτικότητα για τέτοιες αποφάσεις.

Παραμερίζοντας όμως αυτά τα υπαρκτά εμπόδια, και κάτω απ' αυτές τις συγκεκριμένες συνθήκες παρουσιάσαμε αυτό το τρίμερο, που εμείς πέρα από οποιεσδήποτε στέλειες ονομάζουμε πολιτιστικό. Κι εδώ ας δούμε μία - μία τις εκδηλώσεις που έγιναν.

• ΕΚΘΕΣΗ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑΣ:

Εδώ σ' αυτήν την εκδήλωση θελήσαμε να διαφοροποιήσουμε με το πιο απλό τρόπο από τη κατεύθυνση γνώμη που ακολουθεί τις εκθέσεις φωτογραφίας. Είχαμε επιλέξει συνειδητά τι θα εκθέταμε, προσπερνώντας πάνω από την αισθητική και τη καλλιτεχνία των φωτογραφιών. Συγκεντρώσαμε όσο υλικό μπορόσαμε (κι εδώ ευχαριστούμε πραγματικά όλο το χωριό, που χωρίς κανένα ενδιασμό ή φόδο μας εμπιστεύθηκε αυτά τα πολύτιμα του πράγματα). Κι αυτό ήταν, όλο αυτό το υλικό, όλες αυτές οι φωτογραφίες, προσπερνώντας και την ίδεια τη δικιά μας, αυτονομήθηκαν σε μια ιερή και θεία λειτουργία. Ο σεβασμός σ' αυτά τα πράγματα δεν μας επιτρέπει παραπάνω ανάλυση.

• ΑΓΩΝΑΣ ΔΡΟΜΟΥ ΔΟΥΚΑ — ΜΗΛΙΕΣ:

Εδώ με απλά λόγια θέλαμε να τιμήσουμε μ' αυτό τον απλό και ωραίο τρόπο, όλη την προσπάθεια του ανθρώπου για μάθηση. Η συμμετοχή ήταν μεγάλη κύρια από τις γυναίκες, (που δείχνουν κι εδώ πραγματικά την ίση τους συμμετοχή στην πρόσδοτο του ανθρώπου).

Σημείωση: Συγκινητική ήταν η αντιμετώπιση των γείτονων Δουκαίων στην εκκίνηση των δρομών.

• ΤΟ ΔΗΜΕΡΟ ΠΑΝΗΓΥΡΙ:

Εξετάζοντας το Δ.Σ. του Συλλόγου την απουσία του πανηγυριού από το χωριό τα τελευταία χρόνια, αποφάσισε γνωρίζοντας την έλλειψη της κάθε φυγαδιγιάς από το χωριό μας, να κάνει ο Σύλλογος το

πανηγύρι, όπερ και εγένετο. Νομίζουμε ότι ήταν μια συνειδητά διαφοροποιημένη άποψη από άλλα πανηγύρια, που δοκιμαζόταν έτσι κι άλλοις πρώτη φορά. Όμως ο καιρός κι ορισμένα άλλα μικροπροβλήματα δεν άφησαν να αλοκωληθεί στο σύνολό της. Η επιτυχία είναι να σημαντική έστω και σαν αφετηρία τέτοιων εκδηλώσεων.

Σημείωση: Το Σάββατο μετά τη δροχή οι σκηνές που εξελίσσονται στο χώρο του πανηγυριού από τους συγχωριανούς μας ήταν κάτι παραπάνω από συγκινητικές. Κρίμα που δεν υπάρχουν φωτογραφίες.

Αυτό δείχνει ότι με συμμετοχή και δουλειά γίνονται τα πάντα.

• ΒΙΝΤΕΟ ΣΚΟΠΗΣ:

Ο Σύλλογος διντεοσκόπησε όλες αυτές τις εκδηλώσεις, συνολικά και κατά μέρος όλο το χωριό, σκηνές και τοπία. Οι διντεοσκόπησες θα συνεχιστούν, ωστε σαν μια ενότητα πιά, θα παρουσιαστούν.

Νομίζουμε ότι έχει γίνει καλή δουλειά, που από την ίδια της την ιδιότητα είναι μηνιμειακή.

Αν όλα αυτά τα πράγματα πέρα από τις οποιεσδήποτε στέλειές τους, πέρα από τις οποιεσδήποτε δυσκολίες τα δούμε συνολικά, τότε εμείς τουλάχιστον λέμε ότι είναι αναγκαίας κι όχι μόνο αυτά, άλλα είναι αναγκαίας και η συνέχεια τους και η εξέλιξη τους.

Το Δ.Σ.

Παρακάτω δημοσιεύουμε δύο επιστολές συγχωριανών μας, που σχετίζονται με το ίδιο θέμα.

ΤΟ ΠΑΝΗΓΥΡΙ ΤΗΣ 23ης ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ

Δια μέσου της εφημερίδας του Συλλόγου μας, θα ήθελα να απειώσω τη μεγάλη επιτυχία των πολιτιστικών εκδηλώσεων, που όμοιες τους κατ το παρελθόν δεν νομίζω ότι έχουν γίνει. Πρωτού όμως σαναφερθώ στη μεγαλειώδη αυτή γιορτή, θα ήθελα ν' απευθύνω ένα μεγάλο ΜΠΡΑΒΟ σε όλα αυτά τα παιδιά, σε όλο το Διοικητικό Συμβούλιο, που είχαν το κουράγιο να κάνουν όλα αυτά, έτσι ώστε να παρουσιάσουν ένα έργο, μια πολιτιστική πρόταση.

Για μένα πρωσιπικά και για ό-

ποιον άλλο κ α λ ο π : σ τ ο

θα πρέπει να μείνει στην ι α σ τ ο ρ i α

σαν την απαρχή ακόμη μεγαλύτερων

και καλύτερων εκδηλώσεων.

Γι' αυτό λοιπόν και γι' αυτά τα παι-

διά που δούλεψαν τόσο φιλότιμα

και τόσο συνειδητά ότι πρέπει όλοι

μα δολο μας να τα πλαισίωσουμε,

έτσι ώστε κάθε τους προσόντες,

να εισδοκηθεί με την ίδια επιτυχία.

Δεν έτυχε πολλές φορές λόγω διά-

φορών συγκυριών να βρίσκομε στο

χωριό στις 23 του Αυγούστου, μα

αυτό το πανηγύρι ότι μου μείνει στη

μνήμη, για την τελείωτη του.

Τώρα η αθλητική εκδήλωση που

άρχισε με πελοδρομία από το Δού-

κα μέχρι το χωριό, ήταν κάτι που

έπινησε θύμησες. Πολλοί από

μάς κάποτε, αγωνιζόμενοι στο

πάνηγυρι, που δεν πρέπει να

παραβλέψουμε στην ίδια στιγμή.

Και κάτι όλο ίως πολύ απημ-

πικότης που δεν μείνει στη μνήμη.

Ανεάρπετα του ακοπού, πι-

στεύω, πως δεν θα πρέπει να

επιτυχείσει στην ίδια στιγμή.

Ανεάρπετα του ακοπού, πι-

στεύω, πως δεν θα πρέπει να

επιτυχείσει στην ίδια στιγμή.

Ανεάρπετα του ακοπού, πι-

στεύω, πως δεν θα πρέπει να

επιτυχείσει στην ίδια στιγμή.

Ανεάρπετα του ακοπού, πι-

στεύω, πως δεν θα πρέπει να

επιτυχείσει στην ίδια στιγμή.

Ανεάρπετα του ακοπού, πι-

στεύω, πως δεν θα πρέπει να

επιτυχείσει στην ίδια στιγμή.

Ανεάρπετα του ακοπού, πι-

στεύω, πως δεν θα πρέπει να

επιτυχείσει στην ίδια στιγμή.

Ανεάρπετα του ακοπού, πι-

στεύω, πως δεν θα πρέπει να

επιτυχείσει στην ίδια στιγμή.

Ανεάρπετα του ακοπού, πι-

στεύω, πως δεν θα πρέπει να

επιτυχείσει στην ίδια στιγμή.

Ανεάρπετα του ακοπού, πι-

στεύω, πως δεν θα πρέπει να

επιτυχείσει στην ίδια στιγμή.

Ανεάρπετα του ακοπού, πι-

στεύω, πως δεν θα πρέπει να

επιτυχείσει στην ίδια στιγμή.

Ανεάρπετα του ακοπού, πι-

στεύω, πως δεν θα πρέπει να

επ